

Sygn. akt **VIII Cz 1109/16**

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **Sędzia SO Małgorzata Kończal (spr.)**

Sędziowie : **SSO Hanna Matuszewska, SSO Jadwiga Siedlaczek**

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2016 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z urzędu

przy udziale : **I. K., M. K. (1), P. K.**

o rozwiązanie rodziny zastępczej

na skutek **zażalenia uczestnika P. K.**

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie

z dnia 14 września 2016 r.

sygn. akt III ROpm 49/15

postanawia: oddalić zażalenie.

/SSO Hanna Matuszewska/ /SSO Małgorzata Kończal / /SSO Jadwiga Siedlaczek /

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 września 2016 r. Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie powierzył sprawowanie pieczy zastępczej nad małoletnią P. G. , córką B. G. i S. G., urodzoną w dniu (...) A. M. i R. M., zam. P. (...) - zawodowej rodzinie zastępczej o charakterze pogotowia rodzinnego od dnia 12 września 2016r. do czasu prawomocnego zakończenia sprawy o rozwiązanie rodziny zastępczej. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że małoletnia P. G. została umieszczona w rodzinie zastępczej I. i M. K. postanowieniem z dnia 17 grudnia 2009r. I. i M. K. prawomocnym z dniem 14 października 2014r. wyrokiem zostali skazani na kary pozbawienia wolności 2 lata i 6 miesięcy. Początkowo korzystali z odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności, a następnie wstrzymania wykonania kary do czasu rozpoznania prośby o ulaskawienie przez Prezydenta RP. W związku z nieskorzystaniem z prawa łaski wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności zostało odwołane i obecnie zarówno M. K. (1) jak i I. K. zostali osadzeni w zakładzie karnym, a zatem nie mogą wykonywać obowiązków związanych z ustanowieniem ich rodziną zastępczą i dobro małoletniej P. jest zagrożone. W dniu 12 września 2016r. małoletnia P. G. została umieszczona za zgodą rodziny zastępczej w zawodowej rodzinie zastępczej o charakterze pogotowia rodzinnego u A. i R. M. zam. W P..

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył uczestnik P. K. będący opiekunem prawnym małoletniej P. G.. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez błędne przyjęcie, że istnieje potrzeba umieszczenia małoletniej P. w rodzinie zastępczej o charakterze pogotowia rodzinnego w sytuacji, gdy małoletnia mogła zostać umieszczona u rodziców I. K.,

J. i B. J., którzy są dziadkami małoletniej oraz uchybienia procesowe mające wpływ na wynik sprawy a wyrażające się w uznaniu, że I. K. nie będzie mogła sprawować opieki nad dzieckiem w sytuacji, gdy I. K. złożyła wniosek o przerwę w karze i spełnia takie warunki, a także naruszenie art. 328§2 k.p.c.

Skarżący wniósł o uchylenie postanowienia w całości i powierzenie pieczy zastępczej nad małoletnią P. G. J. i B. J. a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 109§1 kro jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia. Sąd opiekuńczy może w szczególności zarządzić umieszczenie małoletniego w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka albo w instytucjonalnej pieczy zastępczej albo powierzyć tymczasowo pełnienie funkcji rodziny zastępczej małżonkom lub osobie, niespełniającym warunków dotyczących rodzin zastępczych (art. 109§2 pkt 5 in principio). Chodzi o to, aby w nagłej sytuacji, gdy jest zagrożone dobro małoletniego sąd opiekuńczy mógł podjąć takie działania, które w najlepszy i najszybszy sposób zabezpieczą dobro małoletniego dziecka. Jak wynika z treści zaskarżonego postanowienia, z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Małoletnia P. G. była umieszczona w rodzinie zastępczej u I. i M. K., u których mieszkała przez kilka lat. Z chwilą osadzenia w zakładzie karnym celem odbycia kary pozbawienia I. K. (już wcześniej osadzony został M. K. (1)) małoletnia pozostała bez opieki i powstała nagle sytuacja zagrażająca dobru małoletniej. Konieczne było zatem zapewnienie małoletniej stosownej opieki.

Wbrew zarzutom skarżącego, umieszczenie małoletniej u J. i B. J., dziadków małoletniej a jednocześnie rodziców I. K. nie było możliwe. Jak wynika bowiem z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego z dnia 18 października 2016r., sporządzonego na podstawie wywiadu z dnia 13 października 2016r. między innymi u J. J., J. i B. J. nie rozważają utworzenia dla małoletniej P. rodziny zastępczej, twierdzą, że nie pozwala im na to stan zdrowia i trudności wychowawcze, jakie sprawia małoletnia. Oboje małżonkowie mają skończone 65 lat i wymagają sami pomocy w niektórych czynnościach, schorowany jest w szczególności J. J.. Trudno więc, wbrew ich woli, powierzyć im pieczę nad małoletnią P.. Gdyby J. i B. J. chcieli zaopiekować się małoletnią wnuczką, to wiedząc o osadzeniu ich córki I. K. i konieczności roztoczenia opieki nad małoletnią P., sami zgłosiliby taką gotowość i nie dopuścili do umieszczenia małoletniej w rodzinie zastępczej o charakterze pogotowia rodzinnego.

Również opiekun prawny małoletniej (skarżący) P. K. mieszkający na stałe w Wielkiej Brytanii nie jest w stanie zapewnić małoletniej stosownej opieki zwłaszcza, że nawet z funkcji opiekuna prawnego nie wywiązuje się w sposób właściwy (np. w ogóle nie kontaktuje się ze szkołą, do której uczęszcza małoletnia).

W takiej sytuacji oczywistym jest, że istniała pilna potrzeba zabezpieczenia opieki dla małoletniej P. G.. Nie mogą zmienić tej oceny z całą pewnością przewidywania skarżącego co do tego, że I. K. otrzyma przerwę w karze, bo złożyła stosowny wniosek i według skarżącego spełnia warunki do otrzymania takiej przerwy.

Wbrew też twierdzeniom skarżącego, jak wynika z pisma Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie z dnia 30 listopada 2016r., małoletnia P. jest w dobrej kondycji psychicznej, nawiązała pozytywne relacje w nowej rodzinie zastępczej, jej zachowanie w szkole uległo poprawie, jest radośniejsza, częściej się uśmiecha. Powyższe wskazuje, że decyzja Sądu I instancji była zgodna z dobrem małoletniej, a zatem prawidłowa.

Jedynie dla porządku należy wskazać, że zarzut dotyczący naruszenia art. 328 §2 k.p.c. był nieuzasadniony. Sąd I instancji w sposób właściwy uzasadnił swoją decyzję.

W świetle powyższego, Sąd Okręgowy uznał, że zażalenie jest bezzasadne i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

/SSO Hanna Matuszewska/ /SSO Małgorzata Kończal / /SSO Jadwiga Siedlaczek /